ПрАТ «ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ»
Навчально-науковий інститут права та безпеки ім. Володимира Великого

# ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

## XI Міжнародної науково-практичної конференції

# «Розвиток української держави в умовах активізації євроінтеграційних процесів»

**08 травня 2026 р.**

м. Київ

**Близнюк І.В.**
*здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти*
*Навчально-наукового інституту права та безпеки ім. князя Володими*
*ра Великого ПрАТ ВНЗ МАУП*
***Науковий керівник:***
***Заросило В.О.***
*Доктор юридичних наук, професор,*
*завідувач кафедри правоохоронної та*
*антикорупційної діяльності*
*Навчально-наукового інституту права та*
*безпеки ім. князя Володимира Великого ПрАТ ВНЗ МАУП*

## Окремі питання відмінності адміністративного провадження від адміністративної процедури

В системі адміністративних проваджень як вже згадувалося виділяються два типи, які певною мірою відрізняються. Це адміністративні провадження та адміністративні процедури, які окремі дослідники визначають як адміністративні послуги, проте таке визначення потребує додаткових досліджень.

Разом з тим існує точка зору, що зазначений поділ визначити неможливо тобто використовуючи термін адміністративні провадження то ми можемо говорити, що всі дії, які здійснюються за допомогою адміністративного права є адміністративними провадженнями. Проте такий підхід не вважається правильним, адже на сьогодні виокремлюють адміністративні провадження та адміністративні процедури.

Відмінність адміністративних проваджень від адміністративних процедур полягає в таких аспектах:

- адміністративні провадження здійснюються відповідно до норм Кодексу України про адміністративні правопорушення та ряду інших норм, які передбачені не тільки в діяльності державних органів але і в діяльності різноманітних приватних підприємств, установ та організацій;
- адміністративні провадження в переважній більшості повинні здійснюватися з дотриманням норм, встановлених як у Кодексі України про адміністративні правопорушення так і інших нормативних актах;
- результатом адміністративних проваджень в переважній більшості є стягнення або примусові дії, які спрямовані на відновлення порушеного права;

- суб’єктами адміністративних проваджень є невизначене коло державних та приватних підприємств, установ та організацій;
- в переважній більшості результатом адміністративних проваджень є прийняття відповідного акту, який має відповідну форму, але вони відрізняються, адже вони приймаються в різноманітних випадках і охоплюють різноманітні правові норми;
- існують певні правила щодо фіксації адміністративних проваджень і в переважній більшості це фіксація якихось нових правовідносин;

Таким чином можна певною мірою визначити адміністративне провадження як нормативно врегульований порядок здійснення окремих процесуальних дій, який здійснюється компетентним суб’єктом з дотриманням відповідних нормативних приписів у межах конкретної адміністративної справи.

Окремі дослідники визначають три поняття в адміністративному процесі:

Це власне сам адміністративний процес, адміністративне провадження та адміністративна процедура.

Основною ознакою процесуальної форми вважається наявність певних стадій або етапів. Наприклад, працівниками Національної поліції України виявляється адміністративне правопорушення. Етапи зазначеної діяльності можна сформулювати наступним чином:

- виявлення дій суб’єкта, який порушує встановлені правила, що визначені в нормативних актах;
- фіксація зазначеного діяння шляхом складання протоколу;
- розгляд протоколу відповідним правомочним суб’єктом і винесення рішення;
- виконання рішення компетентного суб’єкта [2].

Разом з тим ми можемо говорити про ряд інших додаткових етапів, які визначають сутність адміністративного процесу. До додаткових етапів можна віднести:

- затримання суб’єкта, який вчинив адміністративне правопорушення;
- доставлення зазначеного суб’єкта до приміщення Національної поліції України чи суду з метою винесення рішення;
- оскарження винесеного рішення чи дій працівників Національної поліції України та т. ін.

Адміністративний процес та адміністративне провадження певною мірою можемо розрізняти за суб’єктом. Наприклад, розгляд справи адміністративним судом вважається адміністративним процесом. Розгляд

справи органами публічної адміністрації – адміністративним провадженням. Проте зазначене твердження вимагає додаткового дослідження.

Щодо адміністративної процедури то вона в першу чергу відрізняється тим, що її система розроблена нормативними актами і вона не може змінюватися. Певною мірою адміністративна процедура також включає етапи, але вони чітко визначені і не можуть змінюватися. У окремих випадках адміністративна процедура може носити назву адміністративних послуг, які здійснюються органами державної влади чи місцевого самоврядування для громадян [3] .

Наприклад, по досягненні 14 річного віку всі громадяни повинні отримувати паспорт. Зазначена діяльність Державної міграційної служби передбачає виконання цілого ряду умов. До них можна віднести наступні:

- збирання відповідних документів (свідоцтво про народження, довідка з місця проживання, паспорти батьків, ідентифікаційний код)
- звернення до відповідного органу Державної міграційної служби та проходження процедури фотографування і оформлення самого документа.

Зазначена процедура є однотипною і виконується по відношенню до всіх громадян України а порушення зазначеної процедури може тягнути відповідні юридичні наслідки.

**Список використаних джерел**

1. Курс адміністративного права України : підручник / В. К. Колпаков, 0. В. Кузьменко, І. Д. Пастух, В. Д. Сущенко [та ін.]. - 2-ге вид., перероб. і допов. - К.: Юрінком Інтер, 2013. - 872 с.

2. Сущенко Д.В. Адміністративні процедури в Україні та країнах Європи: порівняльно-правовий аспект :дис кан. юрид. наук. : 12.00.07. Запоріжжя, 2018. 211 с.

3. Криворучко І Сутність та особливості адміністративної процедури в публічному управлінні Вісник Київського національного університет імені Тараса Шевченка Державне управління 2 (18) 2023.